

וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ
אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים
בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: וַיָּבֹאוּ מִרְתֵּה
וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מֵיַם מַמְרֵה כִּי מָרִים
הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מַרָה: וַיִּלְנוּ הָעַם
עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מִה־נִּשְׁתַּתָּה: וַיִּצְעַק
אֶל־יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ
אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שָׁם שָׁם לֹ
חֶק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ: וַיֹּאמֶר
אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהִנֵּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמִּחְלָה
אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בַּמִּצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ:

ויסע משה את ישראל מים־סוף ויצאו
אל־מדבר־שור וילכו שלשת־ימים
במדבר ולא־מצאו מים: ויבאו מרתה
ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים
הם על־כן קרא־שמהּ מרה: וילנו העם
על־משה לאמר מה־נשתתה: ויצעק
אל־יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך
אל־המים וימתקו המים שם שם לו
חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר
אם־שמוע תשמע לקול | יהוה אלהיך
והישר בעיניו תעשה והאזנת למוצותיו
ושמרת כל־חוקיו כל־המחלה
אשר־שמתי במצרים לא־אשים עליך
כי אני יהוה רפאך:

